

مقایسه پاسخ بالینی آزیترومايسين با داکسی‌سایکلین در درمان غیر جراحی بیماران سیگاری مبتلا به

پریودنتیت مزمن

دکتر محمدتقی چیت‌سازی* - دکتر اردشیر لفظی** - دکتر امیر اسکندری*** - دکتر علی مرتضوی****

*- دانشیار گروه آموزشی پریودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز.

** - استاد گروه آموزشی پریودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز.

*** - استادیار گروه آموزشی پریودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز.

**** - دندانپزشک.

چکیده

زمینه و هدف: تضعیف قدرت سیستم دفاعی در افراد سیگاری، پاسخ مطلوب این افراد را به درمانهای غیر جراحی و جراحی پریودنتال در مقایسه با افراد غیر سیگاری و یا افرادی که آن را ترک کرده‌اند کاهش می‌دهد. هدف از مطالعه حاضر مقایسه بهبودی بافتهای پریودنتال متعاقب مرحله یک درمان به تنهایی و به همراه تجویز آزیترومايسين و یا داکسی‌سایکلین، در بیماران سیگاری مبتلا به پریودنتیت مزمن می‌باشد.

روش بررسی: در یک مطالعه کارآزمایی بالینی شاهددار تعداد ۴۵ بیمار مرد سیگاری مبتلا به پریودنتیت مزمن بعد از معاینه اولیه که شامل اندازه‌گیری شاخصهای Bleeding On Probing (BOP), Probing Depth (PD), Clinical Attachment Loss (CAL) می‌شد، با استفاده از روش تصادفی (قرعه کشی) در یکی از گروههای سه‌گانه ۱۵ تایی که شامل گروه کنترل با مرحله یک درمان به تنهایی، گروه دوم با مرحله یک درمان به همراه کپسول داکسی‌سایکلین و گروه سوم با مرحله یک درمان به همراه آزیترومايسين قرار گرفتند. داده‌های به دست آمده از مطالعه به وسیله روشهای آماری توصیفی (میانگین $\pm$ انحراف معیار)، آزمون Wilcoxon و آزمون تحلیل واریانس (GLM) و به وسیله نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۳ مورد بررسی و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: پس از شش ماه شاخصهای [BOP, PD, CAL] دوباره اندازه‌گیری و ثبت شدند. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که در تمامی گروهها اختلاف معنی‌داری در بین پارامترهای اندازه‌گیری شده [BOP, PD, CAL] قبل و بعد از درمان وجود دارد ($P < 0/05$). اما در مورد تفاوت پارامترهای بالینی بین گروهها چنین نتایجی حاصل گردید: PD بین گروههای مصرف کننده داکسی‌سایکلین و آزیترومايسين تفاوت آماری معنی‌داری وجود نداشت اما هر دو گروه مورد تفاوت آماری معنی‌داری در کاهش PD نسبت به گروه کنترل نشان دادند ($P < 0/05$). در مورد CAL گروه مصرف کننده آزیترومايسين مطلوبترین نتایج را نسبت به گروههای مصرف کننده داکسی‌سایکلین و کنترل نشان داد و تفاوت آماری معنی‌داری در مقایسه با هر دو گروه اخیر وجود داشت ($P < 0/05$). گروه مصرف کننده داکسی‌سایکلین هم در مقایسه با گروه کنترل کاهش آماری معنی‌داری در CAL نشان داد ($P < 0/05$). در مورد BOP تفاوت آماری معنی‌داری بین نتایج سه گروه مشاهده نشد. نتیجه‌گیری: استفاده از آزیترومايسين یا داکسی‌سایکلین به همراه درمان مرحله یک کاهش معنی‌داری را در شاخصهای (BOP, PD, CAL) در مقایسه با مرحله یک درمان به تنهایی باعث می‌شود.

کلید واژه‌ها: آزیترومايسين - داکسی‌سایکلین - پریودنتیت مزمن - افراد سیگاری

پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۱۱/۸

اصلاح نهایی: ۱۳۸۶/۹/۱۸

وصول مقاله: ۱۳۸۶/۳/۱۰

نویسنده مسئول: گروه آموزشی پریودنتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز e.mail:amirr22@yahoo.com

مقدمه

التهاب لثه می‌گردند، همچنین نشان داده شده است که با انجام جرم‌گیری و صاف کردن ریشه تعداد

هدف اصلی جرم‌گیری و صاف کردن سطوح ریشه، اعاده سلامت لثه از طریق حذف کامل عواملی است که باعث